

Številka prispevka: 1

UČENJE SLOVENSKEGA JEZIKA OTROK IN STARŠEV PRISELJENCEV

Mateja Chvatal,

mateja.chvatal@gmail.com

OŠ Janka Kersnika Brdo, Brdo 5, 1225 Lukovica

Ključne besede: priseljski učenci in njihove matere, učenje slovenščine kot drugega jezika, socialne kompetence, OŠ

Način predstavitve: e-plakat

Uvod:

V slovenske osnovne šole se vsako leto vključujejo otroci priseljencev. Slovenska šolska zakonodaja jim omogoča, da imajo pravico do vključevanja v osnovno šolo pod enakimi pogoji kot otroci slovenskih državljanov.

Dejstvo je, da imajo ti otroci velike težave pri vključevanju v vzgojno izobraževalni proces in tudi druge situacije na šoli, kar je posledica pomanjkanja znanja slovenščine; drugi problem pa je tudi ta, da je znanje slovenščine nezadovoljivo tudi pri njihovih starših. Torej se šola kot taka ne more zanesti na starševsko pomoč teh otrok pri njihovem vključevanju v šolo in tudi širše socialno okolje (MŠŠ 2007).

Metode dela:

Naslov projektnega dela: BEREMO IN PIŠEMO SKUPAJ (PROGRAM UŽU – USPOSABLJANJE ZA ŽIVLJENJSKO USPEŠNOST). V skupini so bili starši in otroci, skupaj jih je lahko največ 24; projektno delo je bilo v šolskem letu 2012/2013 izvedeno na treh osnovnih šolah v Ljubljani, kjer je bilo skupno vključenih 30 otrok priseljencev in 30 njihovih mater, žal se očetje niso hoteli vključiti; udeleženske so bili pretežno iz Kosova (60%), Makedonije (13) in BIH (25).

Projektno delo (skupaj 75 ur) je bilo razdeljeno na 13 srečanj. Delavnice so potekale v različnih prostorih šole in tudi izven nje.

V skupini sva bili dve mentorici in najino delo se je ves čas prepletalo v odnosu do udeležencev. Prevladovale so metode: pogovor, poslušanje, opazovanje, demonstracija, terensko delo, igra vlog, praktično delo, družabne igre, metode sličic.

Rezultati in komentar:

Otroci in njihove matere so se naučili zadostnega nabora besedišča (do 1.800 besed, pojmov), slovničnih in sporazumevalnih vzorcev za uspešno sporazumevanje v šoli, z učitelji, vrstniki. Zmožni so

tudi izražanja mnenj, želja, namere oz. ustreznega reagiranja na želje drugih. Učenje slovenščine v tej obliki se je izkazalo tudi kot odličen socializacijski proces.

Udeleženke so povedale, da so izgubile strah pred institucijami kot so šola, vrtec, trgovina, pošta, zdravstveni dom – komunikacijske ovire so se zmanjšale. Njihova udeležba na delavnicah je bila 98 %. Vse po povedale, da so komaj čakale nove delavnice zaradi posebnega pristopa do njih s strani predavateljic in učenja slovenskih besed iz zanimivega učbenika *A, B, C...1, 2, 3 GREMO*. (Pirih Svetina, Ponikvar (2008) Ena od njih je uspešno opravila izpit iz slovenskega jezika na osnovni ravni.

Najpomembnejši rezultat projekta pa je ta, da so se udeleženke tudi po zaključku dobivale na domu ene izmed njih (vse so živele v istem blokovskem naselju) in se skupaj učile slovenski jezik s pomočjo gradiv, ki so jih prejeli na delavnicah.

Zaključek/Evalvacija:

Učitelji iz osnovnih šol, kjer se je projekt odvijal, so povedali, da se je komunikacija s starši, vključenimi v projekt, izboljšala, pri nekaterih celo niso več potrebovali prevajalca, pogosteje so te mame tudi začele prihajati v šolo. Osebno menim, da bi bilo dobro, če bi tovrstni projekt vključevala vsaka OŠ z učenci priseljenci v svoj razširjeni izobraževalni program, ki bi bil za udeležence brezplačen, saj krepi vključevanje priseljencev v slovensko družbo.

Viri:

Ministrstvo za šolstvo in šport republike Slovenije (MŠŠ), Kolegij ministrstva. (2007). Strategija vključevanja otrok, učencev in dijakov migrantov v sistem vzgoje in izobraževanja v Republiki Sloveniji. Ljubljana. Ministrstvo za šolstvo in šport republike Slovenije.

Pirih Svetina N., Ponikvar A. (2008). *A, B, C...1, 2, 3 GREMO*. Ljubljana. Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik.